

Arrest

nr. 318 494 van 13 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BROUX
Gouverneur Roppesingel 131
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 2 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BROUX.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 15 mei 2022, diende op 15 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 9 november 2016 (Eurodac).

1.2. Op 2 juli 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 2 juli 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 15/06/2022

Overdracht CGVS: 29/09/2022

U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 27 februari 2024 van 13.12 uur tot 16.26 uur. Uw persoonlijk onderhoud werd rechtstreeks in het Engels gevoerd. Uw advocaat, meester Mathonet Clara loco meester Mandelblat Céline, was aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, met gemengde etnische achtergrond (Ukwuani en Urhobo) en behoort tot het christelijke geloof, en op [...] oktober 1990 geboren te Kwale (Delta State, Nigeria). U liep school tot GS3 (niet-voltooid), en startte later, met uw eigen financiële middelen, aan het college of education, maar diende hiermee te stoppen omwille van uw problemen. U deed verscheidende jobs in Nigeria (vloerbekleding, lasser, bouwvakker, enz.), waarmee u uzelf, uw familie en uw studies kon financieren.

Toen u klein was, verhuisden uw ouders naar de omgeving van Isethor Village (in de buurt van University of Benin, Edo State). In 2009, verhuisde u uit uw ouderlijke huis in Isethor Village, en ging met een vriend (M.(...)) wonen in Ubo (Edo State). Nadat uw vriend M.(...) terugkeerde naar zijn familie (naar aanleiding van de dood van zijn broer) in 2010, begon u een relatie met E.(...) M.(...), met wie u vier kinderen kreeg (H.(...), A.(...), W.(...), en G.(...)). Eind 2013, verhuisden u en uw familie terug naar Isethor Village, waar u heeft gewoond tot uw vertrek.

Ruim voor uw vertrek (ongeveer 2004), deed u een eerste poging om Nigeria te verlaten. U had een welgestelde vriendin, aan wie u vroeg of zij uw vertrek uit Nigeria kon financieren. Toen zij uw vraag weigerde, stal u geld van haar en probeerde Nigeria te verlaten. U werd echter gevat, en het geld werd teruggegeven.

In 2014, sloot u een bouwcontract met meneer A.(...), waarvoor u vervolgens werknemers inhuurde. A.(...) gaf u een voorschot, waarmee u uw werknemers een voorschot op hun loon betaalde. Toen u later het resterende bedrag aan A.(...) vroeg, weigerde hij u te betalen. Hij belde de politie en stelde, valselyk, dat u reeds het volledige bedrag betaald werd, dat u nu probeerde om nog meer geld van hem te bekomen. U legde aan A.(...) en de politie uit dat dit niet waar was, dat u het geld nodig had om uw werknemers te betalen, maar hij bleef weigeren. U probeerde vervolgens aan uw werknemers uit te leggen wat er was gebeurd, dat meneer A.(...) had geweigerd te betalen en u in de plaats had aangeklaagd bij de politie, waarop zij voorstelden om samen naar A.(...) te gaan om hun en uw geld op te eisen. U weigerde, stelde dat u uw eigen deel zelfs niet meer behoefde, dat u gewoon geen problemen wou. U was zelfs bang dat uw werknemers A.(...) misschien zouden vermoorden en dat dit enkel meer problemen (voor u) zou geven. Uw werknemers waren boos op u: zij voelden zich gebruikt, en vermoedden dat u het geld gewoon voor uzelf had gehouden. Op een nacht, kort na de geboorte van uw derde kind, viel er een groep, niet uw werknemers maar vrienden van hen, uw huis binnen. Ze hebben u verwond met glas en neergeschoten. Toen ze dachten dat u dood was, begonnen zij met feesten, waardoor u kon wegvlugten. Ze kwamen u echter achterna. Na een achtervolging, kon u uiteindelijk medische hulp in het ziekenhuis bekomen. De volgende dag, belde u uw vrouw en vrienden om te vertellen dat u nog leefde. Er werd u aangeraden om het ziekenhuis te verlaten, dat ze u daar misschien zouden komen opzoeken. U verhuisde een periode naar Delta State, maar besloot later om toch terug te keren naar Edo State, doch verhuisde naar een andere plaats. U legde klacht neer bij de politie van het incident, maar uw werknemers ontkenden hun betrokkenheid. Er werd niet naar u geluisterd, omdat u niet inheems bent in Edo State en zij wel. U wou geen verdere problemen, dus liet het los. De werknemers zouden nog op zoek zijn naar u.

Uw verhuis naar een andere plaats in Edo State had nog een tweede reden: uw familie had ruzie met de huisbaas, omdat, ten eerste, de huurprijs steeds opsloeg, en ten tweede, uw dochter en zijn zoon ruzie hadden, waarbij uw dochter de zoon had geslagen, daarop had zijn moeder (de vrouw van de huisbaas) uw dochter proberen wurgen, waarop uw vrouw ruzie had gemaakt met deze vrouw en huurbaas, en de huurbaas uw vrouw had geslagen. De huurbaas zei daarop dat jullie moesten verhuizen. Het incident werd ook voor de gemeenschapsvoorzitter (chairman) gebracht, waarbij enkel uw vrouw, uw huurbaas en zijn vrouw mochten spreken en u niet aangezien u niet inheems bent in Edo State. Uw vrouw lichtte het incident toe, waarop de voorzitter ook aangaf dat de huurbaas niet zomaar mocht binnenkomen en uw vrouw aanvallen, dat hij u had moeten aanspreken. De huurbaas ontkende de ruzie, maar uw vrouw had bewijsmateriaal: een armband die de huurbaas bij jullie thuis was verloren. De huurbaas werd daarop gestraft met zweepslagen. Zijn vrouw begon verdere problemen met jullie te maken. U probeerde zich ervantussen te houden, maar uw vrouw wou daar niet meer wonen.

U vroeg hulp aan de pastoor voor een nieuwe woning, maar ook in deze woning had u problemen met de huisbaas: zij vergat steeds dat u reeds betaald had. Hierna besloot u Nigeria te verlaten.

In 2016, verliet u Nigeria, en reisde via Niger en Libië naar Italië (Eurodac-hit: 09/11/2016), waar u een verzoek om internationale bescherming indiende, maar een negatieve beslissing kreeg. U reisde vervolgens, via Frankrijk, naar België, waar u aankwam op 24 december 2021 en op 15 juni 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Na uw vertrek, kwam uw schoonmoeder uw partner en kinderen halen en bracht ze naar Egor (Edo State), omdat uw vrouw niet hield van de buurt en haar moeder kon zo helpen de kinderen op te voeden.

Ter staving van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: (1) uw Italiaanse verblijfskaart; (2) uw Italiaans diploma eerste onderwijscyclus; en (3) een medische scan van uw mond.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Toen u op DVZ werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer, verwees u naar het incident met meneer A.(...) en uw werknemers (Vragenlijst CGVS d.d. 27/09/2022, hierna CGVS-V).

Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om uw problemen in Nigeria en vrees bij terugkeer in detail uit te leggen, blijft u (aanvankelijk) zeer vaag. U verklaart: "ik ben vertrokken, omdat ik een slecht leven had daar, dus daarom ben ik vertrokken om naar hier te komen, opdat België me zal beschermen." Door de Protection Officer gevraagd wat u bedoelt met 'slecht leven', antwoordt u dat u een slechte jeugd heeft gehad. Door de Protection Officer nogmaals gevraagd wat u hiermee bedoelt, en benadrukt dat u dient toe te lichten welke problemen u ondervond in Nigeria en wat u vreest bij een terugkeer, antwoordt u nogmaals vaagweg: "alles wat ik heb meegemaakt, was niet goed. Ik moest weggelopen, vluchten voor mijn leven, om zo een toekomst voor mezelf te hebben, anders was ik misschien dood als ik niet was weggevlucht." Nogmaals door de Protection Officer gevraagd wat u hier concreet mee bedoelt, en nogmaals benadrukt dat u nu zo uitgebreid en gedetailleerd mogelijk dient uit te leggen welke problemen u had en wat u vreest bij terugkeer, antwoordt u opnieuw eerder vaag: "ik werkte vroeger voor mensen en zij zouden me slagen als ik niet betaalde, al dat soort zaken. Ik had gewoon hier en daar een probleem, en zelfs als ik geen probleem had, dan nog vonden de problemen mij. Er is veel geweld daar. Het is miserie. Een man moet weggelopen voor een ander, beter leven, dus daarom vluchtte ik." Over een andere boeg gegooid door de Protection Officer en specifiek gevraagd naar wat u vreest indien u zou terugkeren naar Nigeria, blijft u even vaag: "ik weet het niet. Ik zal misschien sterven. Er is geen veiligheid." Gevraagd naar het sterven, antwoordt u: "in Nigeria, het is niet zoals Europa, ze beschuldigen mensen, mensen sterven, mensen worden neergeschoten, mensen vallen huizen binnen. Ook, als mensen worden neergeschoten op de straat, dan zal niemand hierover getuigen, over wat er is gebeurd." Door de Protection Officer gevraagd of het dan de algemene (on-)veiligheidssituatie is die u vreest of dat er specifieke personen zijn waarvoor u bang bent, bevestigt u dat u de algemene onveiligheid vreest, maar voegt er dan alsnog aan toe dat er iemand u ook reeds heeft neergeschoten (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27/02/2024, hierna NPO, p. 14-15). Gevraagd om dit incident toe te lichten, geeft u een vergelijkbaar doch niet consistent verhaal over uw probleem met A.(...) en de werknemers (infra), en voegt u ook nog toe dat u en uw gezin in conflict lagen met uw huisbaas en de daaropvolgende huisbaas, en concludeert dat het een slecht leven was (NPO, p. 18). Na uw uiteenzetting gevraagd wat u dan vreest bij een terugkeer, antwoordt u opnieuw vaagweg: "ik wil niet teruggaan, omwille van de huidige situatie." U bevestigt vervolgens dat u doelt op de veiligheidssituatie in Nigeria. Ter bevestiging door de Protection Officer gevraagd of er geen specifieke personen zijn waarvoor u vreest, antwoordt u: "neen, enkel het geweld, niet meer die specifieke problemen dat was van 2014 of 2016. Ook, ik ben nu opgegroeid als persoon. Ik heb veel gezien in Libië. Ik bid niet voor de dood.

Als er toch een specifieke persoon zou zijn die me wenst te vervolgen, dan koop ik me gewoon een raket om hem en zijn familie te doden. (...)" Nogmaals ter bevestiging gevraagd of u geen vrees heeft voor uw werknemers, uw huurbaas of iemand anders, antwoordt u ontkennend, dat u enkel het geweld in Nigeria vreest (NPO, p. 18-19). U voegt omtrent de veiligheidssituatie nog toe – wanneer gevraagd of u niet bij uw familie in Egor kan wonen – dat "ik zal niet naar daar gaan, omwille van wat er allemaal in Edo State en elders gebeurt. Er is veel geweld in Edo State. Er zijn allemaal 'boys'. (...) Het is de jeugd van Nigeria, die zich met misdaad inlaat, bendes. Ze vechten ook onderling. Niemand durft te getuigen over hun misdaden. Ik wil niet vermoord worden. Ik wil daar niet wonen. Ik wil niet met hun daar wonen" (NPO, p. 21). Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is

om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.

Het CGVS merkt op dat de door u aangehaalde problemen geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) en meer recentere bronnen (betrekking hebbende op 2023) van Nigeria Watch en ACLED (zie blauwe map)), blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied A.(...)ja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo, waar u opgroeide, woonde en werkte, of Delta State, waar u geboren werd en soms nog naartoe reisde (DVZ Verklaring d.d. 05/07/2022, hierna DVZ-V, p. 6; NPO, p. 3-6, 17) – actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ten overvloede, heeft het CGVS nog enkele bemerkingen.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u verklaart in Italië een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben, en dat u hieromtrent een negatieve beslissing ontvangen heeft (NPO, p. 13). Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië, ondermijnt reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees, te meer daar u aangeeft dat u aan de Italiaanse asieldiensten hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (NPO, p. 13).

Ten tweede, waar u bij DVZ nog verklaarde slechts één maand voor uw verzoek om internationale bescherming in België te zijn aangekomen (DVZ-V, p. 14-15), stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud reeds op 24 december 2021 in België te zijn toegekomen, en dus ruim zes maanden (op 16 juni 2022) later pas een verzoek te hebben ingediend. Hiernaar geïnformeerd, antwoordt u simpelweg; "geen reden. Ik leefde het street life. Ik werkte, verdiende geld. Ik overleefde. Ik zocht naar vrienden die me misschien konden helpen. Gewoon, zo" (NPO, p. 13). Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven, zijn vrijheid en fysieke integriteit, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen.

Ten derde, u verklaart contact te onderhouden met uw vrouw en schoonmoeder in Edo State, doch liet u na om te informeren naar uw situatie (NPO, p. 12). Degelijk gebrek aan interesse in uw eigen situatie, is onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade.

Ten vierde, met betrekking tot het incident met meneer A(...) en uw werknemers, wenst het CGVS nog volgende opmerkingen te maken.

Zoals voorheen reeds werd vermeld, vertonen uw verklaringen met betrekking tot het incident enkele inconsistenties en opmerkelijkheden. Bij DVZ verklaarde u dat u de politie heeft gecontacteerd (CGVS-V), in tegenstelling tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u dat A(...) de politie heeft gebeld (NPO, p. 15). U kent niet A(...), met wie u een contract sloot, zijn volledige naam (NPO, p. 15). Bij DVZ verklaarde u dat u geen confrontatie wou tussen u en uw werknemers en A(...) uit angst dat hij jullie allemaal zou aanklagen of doden (CGVS-V), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt dat u geen confrontatie wou uit angst dat uw werknemers A(...) zouden vermoorden (NPO, p. 16). U heeft geen idee meer hoeveel geld u uw werknemers ongeveer schuldig bent (NPO, p. 20). U heeft nooit geprobeerd – meer nog, stelt er zelfs nooit aan te hebben gedacht – om het geld op een andere manier te proberen terugbetalen (NPO, p. 20-21). Nochtans had u wel enige financiële middelen: u had verscheidene jobs (e.g. vloerbekleding, lasser, bouwvakker, enz.), waarmee u zelf, uw familie en uw studies kon financieren (NPO, p. 8), én u vertrok met 600.000 Naira uit Nigeria, en liet nog 25.000-30.000 Naira achter bij uw familie (NPO, p. 12-13). Na het incident zouden de werknemers u nog steeds hebben gezocht, maar waarover u bevreemdend genoeg verklaart: "als ze me zagen lopen op straat of bijvoorbeeld bovenop een dak te werken, dan liepen ze weg. Ze vluchtte weg als ze me overdag zagen. Maar, 's nachts, zochten ze me, en kwamen naar mijn vorig huis." U kan dit 'verschil' niet verklaren, dat ze misschien bang waren dat u de aanval had overleefd (wat niet verklaart waarom ze u dan wel 's nachts zouden lastigvallen) (NPO, p. 20).

Het is bovendien ook niet zeker dat uw werknemers de daders waren. Een eerste keer hiernaar geïnformeerd, ontwijkt u de vraag. De vraag wordt daarop herhaald, waarop u stelt dat uw werknemers geld nodig hadden en A(...) wouden zien, wat u had geweigerd. Daarop door de Protection Officier gevraagd of u uw aanvallers heeft gezien: "het waren niet mijn werknemers, degene die in de kamer kwamen, heb ik niet herkend. Ik denk dat het vrienden waren van mijn werknemers. Ik weet zeker dat zij het zijn, want ik had met niemand anders een probleem. Ik heb eerder wel al eens problemen gehad, maar nooit met geweld." Dus, door de Protection Officier geconcludeerd dat uw werknemers niet aanwezig waren bij de aanval in uw huis, antwoordt u: "sommige waren buiten aanwezig. Ik zag zoveel jeugd. Ze waren aan het vieren, en ik denk wel ja, dat sommigen daar aanwezig waren" (NPO, p.17).

Tot slot, merkt het CGVS op dat u over uw problemen met uw huisbazen niets heeft vermeld bij DVZ.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw Italiaanse verblijfskaart en uw Italiaans diploma eerste onderwijscyclus neer, dewelke uw verklaringen omtrent uw verblijf in Italië (inclusief verzoek om internationale bescherming daar), dat niet meteen ter discussie stond, staven.

U legt een medische scan van uw mond neer. Hoewel deze scan eventuele verwondingen kan bevestigen, kan er niet objectief uit worden afgeleid in welke context deze verwondingen werden toegebracht.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 maart 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Het verzoekschrift

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen.

Er wordt voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker werd aangevallen door vrienden van zijn voormalige werknemers en maar net naar een ziekenhuis kon vluchten. In het ziekenhuis werd hem het advies gegeven om zo snel mogelijk verder te vluchten omdat zijn aanvallers hem daar ook zouden kunnen vinden. Bij terugkeer naar Edo State bestaat er de reële vrees dat de aanvallers nogmaals zullen trachten het leven van verzoeker te beëindigen. Verzoeker heeft zijn werknemers namelijk nooit kunnen betalen. De wrok zal sindsdien enkel maar groter geworden zijn.

Naast deze rechtstreekse vrees op aanslagen op zijn leven, dient de aandacht ook gevestigd te worden op de bijzonder lakse en discriminatoire houding van de autoriteiten in Edo State. Omdat de verzoeker oorspronkelijk van Delta State komt, werd hij in Edo State structureel gediscrimineerd. Zo geloofde de politie zonder enig onderzoek het verhaal van meneer A., toen die valselijk verklaarde dat verzoeker reeds al zijn betalingen zou hebben bekomen. Verzoeker werd het zwijgen opgelegd toen hij aangifte deed van de aanslag op zijn leven en hij mocht tijdens de procedure betreffende het huurgeschil niet spreken omdat hij niet inheems was in Edo State.

Het feit dat de bestreden beslissing deze duidelijke dreiging niet als een “een persoonlijke en gegronde” vrees erkent en bovendien de duidelijk discriminerende houding van de Edo State autoriteiten niet in overweging neemt, is een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betwist evenzeer de weigering van de subsidiaire bescherming en gedraagt zich in dit opzicht naar de wijsheid van de Raad.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker de volgende documenten neer:

- verblijfskaart Italië (stuk 3);
- ID-kaart Italië (stuk 4);
- diploma gehaald in Italië (stuk 5);
- uitnodiging DIV + bijlage 26 + Vragenlijst (stuk 6);
- oproeping voor persoonlijk onderhoud (stuk 7);
- radiologisch onderzoek mond met duidelijk zichtbare kogels (stuk 8);
- certificaten van in België gevolgd onderwijs (stuk 9);
- bewijs huidige betrekking (stuk 10).

3.1.3. In een aanvullende nota van 26 november 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EASO-rapport “*Nigeria Security Situation*” van juni 2021;
- het EASO-rapport “*Country Guidance Note: Nigeria*” van oktober 2021;
- het EUAA-rapport “*Nigeria Country Focus*” van juli 2024.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Toen u op DVZ werd gevraagd naar uw vrees bij terugkeer, verwees u naar het incident met meneer A.(...) en uw werknemers (Vragenlijst CGVS d.d. 27/09/2022, hierna CGVS-V).

Tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd om uw problemen in Nigeria en vrees bij terugkeer in detail uit te leggen, blijft u (aanvankelijk) zeer vaag. U verklaart: “ik ben vertrokken, omdat ik een slecht leven had daar, dus daarom ben ik vertrokken om naar hier te komen, opdat België me zal beschermen.” Door de Protection Officer gevraagd wat u bedoelt met ‘slecht leven’, antwoordt u dat u een slechte jeugd heeft gehad. Door de Protection Officer nogmaals gevraagd wat u hiermee bedoelt, en benadrukt dat u dient toe te lichten welke problemen u ondervond in Nigeria en wat u vreest bij een terugkeer, antwoordt u nogmaals vaagweg: “alles wat ik heb meegemaakt, was niet goed. Ik moest wegglopen, vluchten voor mijn leven, om zo een toekomst voor mezelf te hebben, anders was ik misschien dood als ik niet was weggevlucht.” Nogmaals door de Protection Officer gevraagd wat u hier concreet mee bedoelt, en nogmaals benadrukt dat u nu zo uitgebreid en gedetailleerd mogelijk dient uit te leggen welke problemen u had en wat u vreest bij terugkeer, antwoordt u opnieuw eerder vaag: “ik werkte vroeger voor mensen en zij zouden me slagen als ik niet betaalde, al dat soort zaken. Ik had gewoon hier en daar een probleem, en zelfs als ik geen probleem had, dan nog vonden de problemen mij. Er is veel geweld daar. Het is miserie. Een man moet wegglopen voor een ander, beter leven, dus daarom vluchtte ik.”

Over een andere boeg gegooid door de Protection Officer en specifiek gevraagd naar wat u vreest indien u zou terugkeren naar Nigeria, blijft u even vaag: “ik weet het niet. Ik zal misschien sterven. Er is geen veiligheid.” Gevraagd naar het sterven, antwoordt u: “in Nigeria, het is niet zoals Europa, ze beschuldigen mensen, mensen sterven, mensen worden neergeschoten, mensen vallen huizen binnen. Ook, als mensen worden neergeschoten op de straat, dan zal niemand hierover getuigen, over wat er is gebeurd.” Door de Protection Officer gevraagd of het dan de algemene (on-)veiligheidssituatie is die u vreest of dat er specifieke personen zijn waarvoor u bang bent, bevestigt u dat u de algemene onveiligheid vreest, maar voegt er dan alsnog aan toe dat er iemand u ook reeds heeft neergeschoten (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 27/02/2024, hierna NPO, p. 14-15). Gevraagd om dit incident toe te lichten, geeft u een vergelijkbaar doch niet consistent verhaal over uw probleem met A.(...) en de werknemers (infra), en voegt u ook nog toe dat u en uw gezin in conflict lagen met uw huisbaas en de daaropvolgende huisbaas, en concludeert dat het een slecht leven was (NPO, p. 18). Na uw uiteenzetting gevraagd wat u dan vreest bij een terugkeer, antwoordt u opnieuw vaagweg: “ik wil niet teruggaan, omwille van de huidige situatie.” U bevestigt vervolgens dat u doelt op de veiligheidssituatie in Nigeria. Ter bevestiging door de Protection Officer gevraagd of er geen specifieke personen zijn waarvoor u vreest, antwoordt u: “neen, enkel het geweld, niet meer die specifieke problemen dat was van 2014 of 2016. Ook, ik ben nu opgegroeid als persoon. Ik heb veel gezien in Libië. Ik bid niet voor de dood. Als er toch een specifieke persoon zou zijn die me wenst te vervolgen, dan koop ik me gewoon een raket om hem en zijn familie te doden. (...)” Nogmaals ter bevestiging gevraagd of u geen vrees heeft voor uw werknemers, uw huurbaas of iemand anders, antwoordt u ontkennend, dat u enkel het geweld in Nigeria vreest (NPO, p. 18-19). U voegt omtrent de veiligheidssituatie nog toe – wanneer gevraagd of u niet bij uw familie in Egor kan wonen – dat “ik zal niet naar daar gaan, omwille van wat er allemaal in Edo State en elders gebeurt. Er is veel geweld in Edo State. Er zijn allemaal ‘boys’. (...) Het is de jeugd van Nigeria, die zich met misdaad inlaat, bendes. Ze vechten ook onderling. Niemand durft te getuigen over hun misdaden. Ik

wil niet vermoord worden. Ik wil daar niet wonen. Ik wil niet met hun daar wonen” (NPO, p. 21). Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.

Het CGVS merkt op dat de door u aangehaalde problemen geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

“Ten overvloede, heeft het CGVS nog enkele bemerkingen.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u verklaart in Italië een verzoek tot internationale bescherming ingediend te hebben, en dat u hieromtrent een negatieve beslissing ontvangen heeft (NPO, p. 13). Het feit dat u geen internationale bescherming toegekend werd in Italië, ondermijnt reeds de ernst van de door u ingeroepen vrees, te meer daar u aangeeft dat u aan de Italiaanse asiendiensten hetzelfde verhaal verteld heeft als aan het CGVS (NPO, p. 13).

Ten tweede, waar u bij DVZ nog verklaarde slechts één maand voor uw verzoek om internationale bescherming in België te zijn aangekomen (DVZ-V, p. 14-15), stelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud reeds op 24 december 2021 in België te zijn toegekomen, en dus ruim zes maanden (op 16 juni 2022) later pas een verzoek te hebben ingediend. Hiernaar geïnformeerd, antwoordt u simpelweg; “geen reden. Ik leefde het street life. Ik werkte, verdiende geld. Ik overleefde. Ik zocht naar vrienden die me misschien konden helpen. Gewoon, zo” (NPO, p. 13). Hiermee rekening houdend dienen ernstige vragen te worden gesteld betreffende de nood aan bescherming. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn leven, zijn vrijheid en fysieke integriteit, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen.

Ten derde, u verklaart contact te onderhouden met uw vrouw en schoonmoeder in Edo State, doch liet u na om te informeren naar uw situatie (NPO, p. 12). Degelijk gebrek aan interesse in uw eigen situatie, is onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade.

Ten vierde, met betrekking tot het incident met meneer A(...) en uw werknemers, wenst het CGVS nog volgende opmerkingen te maken.

Zoals voorheen reeds werd vermeld, vertonen uw verklaringen met betrekking tot het incident enkele inconsistenties en opmerkelijkheden. Bij DVZ verklaarde u dat u de politie heeft gecontacteerd (CGVS-V), in tegenstelling tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u dat A(...) de politie heeft gebeld (NPO, p. 15). U kent niet A(...), met wie u een contract sloot, zijn volledige naam (NPO, p. 15). Bij DVZ verklaarde u dat u geen confrontatie wou tussen u en uw werknemers en A(...) uit angst dat hij jullie allemaal zou aanklagen of doden (CGVS-V), terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt dat u geen confrontatie wou uit angst dat uw werknemers A(...) zouden vermoorden (NPO, p. 16). U heeft geen idee meer hoeveel geld u uw werknemers ongeveer schuldig bent (NPO, p. 20). U heeft nooit geprobeerd – meer nog, stelt er zelfs nooit aan te hebben gedacht – om het geld op een andere manier te proberen terugbetalen (NPO, p. 20-21). Nochtans had u wel enige financiële middelen: u had verscheidene jobs (e.g. vloerbekleding, lasser, bouwvakker, enz.), waarmee u uzelf, uw familie en uw studies kon financieren (NPO, p. 8), én u vertrok met 600.000 Naira uit Nigeria, en liet nog 25.000-30.000 Naira achter bij uw familie (NPO, p. 12-13). Na het incident zouden de werknemers u nog steeds hebben gezocht, maar waarover u bevreemdend genoeg verklaart: “als ze me zagen lopen op straat of bijvoorbeeld bovenop een dak te werken, dan liepen ze weg. Ze vluchtte weg als ze me overdag zagen. Maar, ’s nachts, zochten ze me, en kwamen naar mijn vorig huis.” U kan dit ‘verschil’ niet verklaren, dat ze misschien bang waren dat u de aanval had overleefd (wat niet verklaart waarom ze u dan wel ’s nachts zouden lastigvallen) (NPO, p. 20).

Het is bovendien ook niet zeker dat uw werknemers de daders waren. Een eerste keer hiernaar geïnformeerd, ontwijkt u de vraag. De vraag wordt daarop herhaald, waarop u stelt dat uw werknemers geld nodig hadden en A(...) wouden zien, wat u had geweigerd. Daarop door de Protection Officier gevraagd of u uw aanvallers heeft gezien: “het waren niet mijn werknemers, degene die in de kamer kwamen, heb ik niet herkend. Ik denk dat het vrienden waren van mijn werknemers. Ik weet zeker dat zij het zijn, want ik had met niemand anders een probleem. Ik heb eerder wel al eens problemen gehad, maar nooit met geweld.” Dus, door de Protection Officier geconcludeerd dat uw werknemers niet aanwezig waren bij de aanval in uw huis, antwoordt u: “sommige waren buiten aanwezig. Ik zag zoveel jeugd. Ze waren aan het vieren, en ik denk wel ja, dat sommigen daar aanwezig waren” (NPO, p.17).

Tot slot, merkt het CGVS op dat u over uw problemen met uw huisbazen niets heeft vermeld bij DVZ.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw Italiaanse verblijfskaart en uw Italiaans diploma eerste onderwijscyclus neer, dewelke uw verklaringen omtrent uw verblijf in Italië (inclusief verzoek om internationale bescherming daar), dat niet meteen ter discussie stond, staven.

U legt een medische scan van uw mond neer. Hoewel deze scan eventuele verwondingen kan bevestigen, kan er niet objectief uit worden afgeleid in welke context deze verwondingen werden toegebracht.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 maart 2024. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.”

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover. Voorts toont verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij bij een terugkeer naar Nigeria zou ondervinden.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Op basis van geactualiseerde landeninformatie over de veiligheidssituatie in Nigeria, met name het EASO-rapport “*Nigeria Security Situation*” van juni 2021, het EASO-rapport “*Country Guidance Note: Nigeria*” van oktober 2021 en het EUAA-rapport “*Nigeria – Country Focus*” van juli 2024, maakt de commissaris-generaal volgende geactualiseerde beoordeling van de veiligheidssituatie in Nigeria in het licht van artikel 48/4 § 2, c), van de Vreemdelingenwet:

“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama’at Ahl as-Sunnah lid-Da’wah wa’l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is. De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend

om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo State en Delta State actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo State en Delta State aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP